

Bilag 16.

HØREHÆMMEDE BØRNS FORÆLDREFORENING

(tilsluttet Landsforeningen for Bedre Hørelse).

Himmelev, den 20. februar 1974.

Da § 48 skal være afløser for de nuværende § 70 og § 73, der forvaltes af henholdsvis stat og kommune, ser vi det ønskværdigt om man pointerer følgende:

Man kan få hjælp til dækning af merudgifter, der opstår ved pasning af et handicappet barn i hjemmet uanset barnets alder. Vi har eksempler på at ydelser ikke kan gives, hvis barnet er under 3 år, idet Socialstyrelsen stadig anser det for almindeligt at mødre med små børn helst vil blive i hjemmet for at passe barnet. Det finder vi er helt i strid med de faktiske forhold, da det i dag er almindeligt at mødre fortsætter deres arbejde efter fødslen, fordi familiens økonomi er baseret på begges indkomster. Det er nødvendigt at man starter arbejdet med at sproggive straks efter opdagelsen af barnets handicap. Hvis man får økonomisk aflastning straks, synes mulighederne for psykisk oprejsning større, vi har nemlig ikke kun med et hørehandicappet barn at gøre,

men med en familie, der psykisk er bragt ud af balance. Hurtig økonomisk hjælp vil på længere sigt spare samfundet for dyre institutionspladser.

Vi kunne ønske, at man i cirkulæret definerede merudgifternes art. Der findes nemlig mange forskellige opfattelser af dette ord. Hvad man i en kommune anser for en merudgift kan man ikke få øje på i andre.

Vi anser tabt arbejdsfortjeneste — hus-hjælp — materialer — musikterapiinstru-
 menter — børnepasning — kursusdeltagelse m. m. for merudgifter.

Da mange af vore medlemmer ikke er i stand til selv at formulere sig over for myndighederne, er det meget uheldigt, at man ikke har nogle faste retningslinier for merudgifternes art.

I øvrigt ville det være ønskværdigt, om vi blev indkaldt til et møde med det sociale udvalg, for her nærmere at gøre rede for vore tanker og ønsker.

Med venlig hilsen.

Jette Ryberg.

Ingelise Rohde.

Til folketingets socialudvalg.